UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: & s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

B ante I

urn:nbn:de:hbz:466:1-98842

Visual Library

minatus eſt dicēte Hora.lib.p̄fato.Non ego te
candide baſſares.baſſaris itē vacca appellatur
mulſaria. Vn̄ Perſi.ait. Et raptū vitulo caput
ablatura ſupbo:baſſaris.Nam vacca mulſaria
vel lactans nōnunq̄ vitulū mordet:& ferit dū
auiditate ſuggēdi hubera nimiū iportunus eſt
Finxiſſe ei videt̃ Perſi⁹ Agauen ablaturā caput
Pentheo: tanq̄ vitulo ſupbo & faſtidiēti ſacra
bacchi.Sūt tn̄ qui iſti hoc Perſij loco baſſarim
bacchi ſacrificulam interp̄tati ſunt. Sed noſtra
nobis, magis placet expoſitio.Nā & adiectiuo
hoc eſt ſupbo aptius cōuenire videtur

Bathyll⁹ cū th aſpirato & y grȩco & duplicato l
ſcribit̃: q̄d & h̄ bathyllum declinari pōt:ignis
quoddā eſt receptaculū. Vn̄ in legēda ſcti Lau
rentij habet̃ Et allati ſūt bathilli cū prunis.Hie
rony.in lib.Numerorꝝ.cap.iiij.Id eſt igniū re/
ceptacula:fuſcinulas: ac tridentes:vncinos: &
bathylla.Hora.Prȩtextā laticlauū prunæq; ba
thyllum. Sunt tn̄ q virgam ferreā bathyllum
interprȩtant̃.Fuit etiā bathyllus eadē ſcriptura
propriū adoleſcētis nomē ab Anacreonte plu
rimū amati:dicēte Hora.in Epodo.Non aliter
Samio dicūt arſiſſe bathyllo:anacreonta Teiū
bathylli eadem ſcriptura:populi quidam ſunt
ſeptētrionales:vt ſcribit Ptolemȩ⁹

Bathyllum.Require in dictione Bathyllus.

Bathylli.Require ibidem.

Batrachæ.Require in dictiōe Batrachus.

Batrach⁹ cū t exili & ch aſpirato ſcribit̃:& apud
nos rana transfert̃ : quod corrupto vocabulo
Vgutio & Catholicon declināt hæc batracha.
Fſt etiā batrachus Cyrenaice ſiue Marmaricæ
prouincie portus:teſte Ptole. Batrache plu.tm̄
nu.vrbs eſt iuxta Teſarim Sarmatarꝝ amnem
vt idem Ptolemȩus oſtendit.

B ante E

Bello las et bellor depo.vſurpat̃.Vir.li.ȩnei.xij
Pulſant & pictis:bellantur amazones armis.

Bellona.Require in dictione Belon.

Bellum.Ibidem. Belus.Ibidem.

Belon hui⁹ belonis cū vnico l ſcribit̃: vrbs eſt &
fluui⁹ Hiſpaniȩ:teſte Ptole.Belus cū vnico l ꝓ/
priū fuit viri nomē.bellus cū duplicato l dimi
nutiuū eſt:teſte Priſ.a bonus:bellū cū duplica/
to l ſcribit̃.de quo in dictione duellū differem⁹
Bellona cum duplicato l :bellorꝝ dea vocatur.

Belus.Require in dictione Belon

Beryll⁹ cum y grȩco & duplicato l ſcribit̃. etſi a
Tortel cū i latīo ſcribi p̄cipiat̃. & (vt tradit Be
da ſup Donati artē) fœmi.tm̄ ge.eſt.Ego autē
maſcu.etiā gn̄e ꝓlatū inuenio. Vn̄ Sylli⁹.li.ij.
ait.Et ſolitū digito beryllon aderat ignis. Pri/
cianus in perihegeſi. berylli gemmas glauci ni
tidumq; adamanta:Lapis eſt precioſus

Bergomū oppidū eſt Genomanorꝝ:teſte Ptole.

a gallis ſenonibꝰ brenni militibꝰ:teſte Polycra/
te:cōditū dictio eſt nec grȩca nec latina:ſed bar
bara.h̄ eſt Gallorꝝ ſenonū: quorꝝ lingua p id
vocabulū:mōtana vrbs deſignat̃. At vero Per/
gamū oppidū fuit nobiliſſimū ī minori Aſia.

Beſſi cū duplicato ſ ſcribit̃:populi ſunt Thracū:
teſte Solino. de q̄bus Ouid.meminit lib.iiij.tri
ſtium:cum ait.Inter beſſōſq;:Geraſq;.Legi tn̄
apud grȩcos βησσᾶ:q; eorꝝ vrbe cum vnico ſ.
Buſſi etiā cū duplicato ſ:populi ſūt Medorꝝ

Beta cū t exili ſcribit̃:hȩrba eſt:q̄ & hic betarius
dr̃:teſtibꝰ Probo et Priſ.qn et h̄ betatiū:vt nō/
nulli alij volūt.Sūt tn̄ qui betatius adiectiuū di
cunt.Beta format diminutiue betaculus:teſte
Seruio in Donatū. Bætis cū æ diphthongo &
t exili & i latino a grȩcis ſcribit̃:fluui⁹ eſt Hiſpa
niæ:a q̊ Hiſpaniȩ regio etiā betis cognoita eſt:
dicēte Seneca ī Medea. Nomenq; terris q dedit
bȩtis ſuis Heſperia pulſans maria: lāguētꝗ Va
do.Luca.lib.ij.Qui ferit heſperius poſt omnia
flumina bȩtis.Hic a Tortel.abſq; diphthōgo:
& cum th aſpirato & y grȩco:hac videlicet ſcri
ptura:bethys ſcribi p̄cipit̃.quod nomē: vt ait.
a βηθυμ:quod apud nos ꝓfundū indicat de/
riuat̃.Quo fit:vt ſi vera eſt deriuatio:etiā vera
ſit de ipſa dictiōe quā Tortelli tradit ſcriptura.
Sed q̄ verā etymologiā tradiderit: ipſe viderit.

Betacius.Require in dictione Beta.

Betatium.Require ibidem.

Betaculus.Reqre ibidem.

Bætis.Require ibidem.

Bethſura hui⁹ bethſurȩ.& bethſuræ plu.tm̄ nu.
declinari pōt. Hierony. in lib.ij Machabȩorꝝ.
ca.xiij.Et bethſurȩ:quod erat iudȩorꝝ munitū
p̄ſidiū:caſtra admonebat.Et in eodē cap. Iterū
rex ſermonem habuit cum his q erāt in bethſu
ris.Mediam huius dictionis ſyllabā produxit:
Petrus Riga cum dixit lib.prȩfato.Bethſurāq;
capit:Hieruſalemq; petit.

Bethſuræ.Require in dictiōe Bethſura.

B ante

Bibliopola cū i latino vtrobiq; & vnico l ſcribi
tur:nec a polio polis deducit̃:vt Vgu.ſomnia/
uit:maxime cū Polio primā corripiat ſyllabā:
bibliopola aūt po ſyllabā ꝓducat. Vn̄ Vir.li.
ȩnei.viij.ait.Certatim ſquamis ſerpentē auro/
q; polibāt:ꝓ poliebāt.Martia. Nō habeo:ſed
habet bibliopola Triphon.Idē in apophore/
tis de Luca.ait.Sunt q̄dam q me dicūt nō eſſe
poetam: Sed q me vendit bibliopola putat. id
eſt librarius:qui.ſ.libros vendicat. Et compo/
nitur ex βιβλίου:q eſt liber.& πωλῶ vendo.
Sic etiam pharmacopolam:po ſyllabā produ
cit.dicēte Hora.ſermone.ij.Ambubaiarꝝ colle
gia.Pharmacopolæ dici poteſt vnguētari⁹: vl'
vt vulgus appellat: Herborarius:q pharmaca

hoc eſt venena vel medicinas vẽdicat. Nã com
ponitur ex φαρπακου: quod eſt venenũ. & (μολο vendo
Biennis. Req. in dic. Bimus
Biga. Require in dictione Biiuga.
Biiuga vel p ſyncopã biga: currus eſt duob eqs
vect⁹. Simili modo triiuga vel triga trib act⁹.
quadriiuga vel quadriga quattuor tractus. Ra
ro tamen ſingulare inuenies.
Bimus & biennis duorum annorum dicitur. ſicu t
trimus & triennis: trium annorũ.
Biothanatos cũ i latino & th aſpirato in antepe
nultima & t exili in vltima ſyllaba ſcribiť: com
poniturq; ex βία q̃ eſt violẽtia: & θαμάτοσ
mors: h̃ ẽ violẽter mortu⁹: vt olim morti mar
tyres dabanť: nec a bis deduciť: vt Iſidor⁹: Bri
to: Vgutio: Mamotrect⁹: Papias: Catholicon
voluerũt: q̃ſi bis mortu⁹ biothanatus dicať.
Bipennis cũ i latino vtrobiq; & vnico p & du-
plicato n ſcribiť: gen⁹ eſt ſecuris. fœ. ge. Et non-
nũq̃ adiectiue h̃ & hęc bipẽnis & h̃ bipẽne teſte
Priſ. declinať: dicẽte Vir. li. ęnei. vi. Ferro ſonat
alta bipẽni Fraxinus. h̃ eſt ferro vtrinq; acuto
Byrrhum. Require in dictiõe Bura.
Biſton. Require in dictione Biſtonium.
Biſtones. Ibidẽ. Biſtonia. Ibidẽ.
Biſtonicus. Ibidem Biſtonis. Ibidẽ.
Biſtoniũ cũ i latino vtrobiq; & t exili ſcribiť: ſta
gnũ eſt in Thracia Abderę vrbi ꝓpinquũ: q̃ a
Ptole. pal⁹ biſtonis appellať. & a biſtoni Thra
cia ipſa (vt qdã volũt) Biſtonia cognoĩata eſt.
At vͦo Lactan. grãma. ſup li. ij. thebai. & ſtag-
nũ & ꝓuinciã a Biſtone rege nomen aſſũpſiſſe
eſſerit. Inde fit Biſtonis dicente Oui. Heroi. i. Et
tuta a bello Biſtonis ora fuit. Itẽ a biſtonia fit
Biſtoni⁹ & Biſtonic⁹ adiectm̃. ſicut ab Ionia Io
nius & Ionicus. Oui. li. p̃fato. Feſſaq; biſtonia:
membra lauabis aqua. Hinc & Thraces Biſto
nes dicunť: teſte Solino. Vnde Syllius lib. ij. ait
Et Rheſi domus & lunatis biſtones armis.
Biſtonius. Require in dictiõe Biſtonium.
Bithinia cũ i latino in p̃ma & th aſpirato & y in
ſecũda ſyl. ſcribiť. etſi Parmenides & Gaſpari.
illũ ſecut⁹ cũ y gręco tã in p̃ria ſyl. q̃ in ſecũda
hac videlicet ſcriptura bythynia p̃cipit: ꝓuin-
cia eſt minoris aſię: q̃ teſtib Solino & Lactãtio
grãmati. ſup li. iij. Thebai. Et Seruio ſup li. v.
ænei. primũ Bebricia: qđ cũ y gręco i ſecunda
ſyl. ſcribiť: poſtea Mygdonia cũ y gręco i pri-
ma ſyl. deinde Bithynia dicta fuit. At vͦo Dio
nyſius & Euſtachi⁹ Bebryces alios a Bythinis
ppꝛ̃os eſſe voluerũt. Saluſti. aũt Bebriciã maio
rẽ eſſe phrygiã dixit. A bithynia fit Bithynus:
& Bithynicus. A bebrycia vͦo Bebrix formať
& Bebrycius. Iuue. ſaty. vij Quãq̃ & capado-
ces faciãt eqteſq; bithyni. Mar. Iam te rẽ factã
bithynicæ credis habere. Valeri. flaccus lib. iij.

procul effera virtus. Bebrycis & Scythici ꝓcul
inclemẽtia ſaxi. Luca. lib. vi. Pinguis bebrycio
diſceſſit vomere ſulcus.
Bythrotus cũ y gręco ſequẽte th aſpirato ſcribi
tur. etſi a Tortel. cũ t exili vtrobiq; ſcribi p̃ci-
piať: vrbs fuit Chaoniæ: de q̃ Oui. li. meta. xiij
Regnataq; vati. Bythrotos Phrygio ſimulata
q; Troia teneret. Qñq; y gręcũ in u nr̃m ver-
tentes: nõnulli Buthrotos enũciãt: vt eſt apud
Vir. li. ęnei. iij. Celſam buthroti aſcẽdim⁹ vrbẽ

B ante L

Blãdior depo. eſt vͦbũ: q̃d tñ Priſ. tradit eſſe cõe
Verriũ inducẽs dicentẽ. Blãdiťq; labor molli
curabiť arte. Et tam actiũ regit q̃ dim̃: Quintil.
Blandiar paulisp iudices calamitatibus meis.
Blãdicia & blãdicies in vno ſcato accipi poſſũt.
Blandicies. Require in dictione Blandicia.
Blactero ras cũ c & t exilib ſcribiť a Tortel. et a
βλαξ q̃d apud nos iactãs ſeu iactãtia dici põt
Põpeio auctore deſcendit. Ego aũt abſq; c Bla
tero ſcribendũ dixerim: cũ primã corripiat ſyl
la. Vñ Hora. ſermo. xvij. ait. Audit quom ma
gno blateras clamore furiſq;. Apud Ouid. tñ
q de philomela inſcribiť: prima hui⁹ vͦbi ſyllã.
ꝓduciť. Ait em̃. Blaterat hinc aries: et pia balat
ouis. Eſt aũt blaterare: teſte Feſto: ſtulte & pcu
pide loq. vel (vt ſcribit Noni⁹) blaterare eſt in-
cõdite & inaniter loq: vel p mẽdacia ꝯfingere.
Nã hoĩes in vͦba ꝓiectos nr̃i veteres: teſte Gel
lio. locuteleos & blaterones: & linguaces dixe
rũt. ꝓprie tñ Blacterare camelorum eſt: cũ voces
edũt. Mures etiã (vt teſtis ẽ Feſtus) blaterare di
cunť. necnõ & arietes: vt p̃fato Oui. exẽplo ma
nifeſtũ eſt. Repiť etiã Blatio tis: id ſcans q̃d &
blatero: teſte Marcel. Plautũ inducẽte dicentẽ i
Amphi. Qui malũ intelligere qſq̃ potis eſt: ita (nugis blatis.
Blatio. Req. in dic. Blactero

B ante O

Bombilius. Reqre in dictione Bombix.
Bombix cum y gręco ſcribiť: nec a bomb deri-
uať: vt Vgu. ſomniauit: gen⁹ eſt vermis: q pri-
mũ Bõbilius: deinde Necidal⁹: demũ bombix
appellat⁹ eſt. Et eſt apud Aethiopas: Indos: &
Seres: q̃ & ſericũ naſciť: q etiã bõbix vocať: &
ꝓducit by ſyllabã in obliqs. Properti. Nec ſi q̃
Arrabio lucet bõbice puella. Bombice hui⁹ bõ
bices: etiã cũ y gręco apud Theocritũ: ꝓpriũ
eſt mulieris nomẽ: q̃d a Tortel. bõbix ſcribiť.
Bootes facit in gtõ bootis: booti: bootæ tertiæ
ſecundę: primęq; declina. teſte Priſcia. Tullius
in orato. Sub pedibus profert finita booti. Iu-
ue. ſaty. v. Frigida circumagunt pigri ſarraca
boote. hunc Arcada Caliſtonis filium fuiſſe di
cunt. Sed Aratus ideo bootem illum dixit: qa
arcton quę plauſtrũ vocata eſt agitare videť: q̃
etiã arctophilax appellať. Vñ Luca. li. viij. ait.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN